

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2016

ע"מ 11875-08-16 ציביאק נ' מע"מ תל אביב

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

דוד ציביאק

מערער

נגד

מנהל מס ערך מוסף – תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד (רו"ח) עדי חן
מפרקליטות מחוז תל אביב (אזורי)

משיב

החלטה

הקדמה

1. בפניי בקשת המערער לפסוק לטובתו הוצאות לרבות החזר תשלום אגרת בית משפט.
2. המערער הגיש ערעור על שומת תשומות שהוצאה לו על ידי המשיב. עוד בטרם התקיימה ישיבת קדם משפט בערעור הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכם פשרה ובקשו כי יינתן לו תוקף של פסק דין. לפשרה ניתן תוקף של פסק דין ביום 16.11.2016.
- לפי הסכם הפשרה, חלק מהתשומות שהוציא המערער הוכרו במלואן, התשומות המעורבות הוכרו בשיעור של 25% והתשומות האישיות לא הוכרו כלל.
3. עם זאת, הצדדים לא הגיעו לעמק השווה בעניין בקשת המערער לפסוק לו הוצאות משפט ואת החזר האגרה ששילם.
- לאור זאת, בד בבד עם אישור הפשרה, פנה המערער לבית המשפט בבקשה לפסיקת הוצאות והדגיש במיוחד את בקשתו להחזר אגרת בית משפט.
- המערער טוען כי שומת המס שהוצאה לו הופחתה, במסגרת הפשרה, ב- 87% ויש בכך ללמד כי השומה שהוציא המשיב לא הייתה מבוססת מלכתחילה. עוד קובל המערער על כי המשיב לא היה קשוב לטענותיו בשלב ההשגה ולכן נכפה עליו להגיש ערעור.
4. המשיב נתן תגובתו לבקשה זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2016

ע"מ 11875-08-16 ציביאק נ' מע"מ תל אביב

המשיב הבהיר למערער כי אגרת בית משפט משולמת ישירות לבית המשפט ואינה בסמכותו של המשיב ומכל מקום הסביר לו כי אינו זכאי להחזר אגרה לפי הוראות הדין.

בנוסף, המשיב מתנגד לפסיקת הוצאות לטובת המערער. לטענת המשיב, אין ללמוד מהפשרה על הסכמתו לקבלת טענות המערער לגופן שכן שיקולים נוספים עמדו לנגד עיניו עת חתם על הפשרה כגון שיקולי עלות-תועלת, היינו, סכום השומה הנמוך אל מול העלות הגבוהה בניהול ההליך.

עוד טוען המשיב כי הסכם הפשרה לא ביטל לחלוטין את שומת המערער אלא הפחית את סכום המס לתשלום.

דיון והכרעה

5. תקנה 6 לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה (סדרי הדין בערעור), תשל"ו-1976 (להלן: **תקנות סדרי הדין בערעור מע"מ**) מחילה את חובת תשלום אגרת בית משפט בערעורי מס:

"עם הגשת כתב הערעור ישלם המערער בבית המשפט את האגרה הקבועה בתקנות בית משפט (אגרות), תשמ"ח-1987".

6. תקנה 2(א) לתקנות בית משפט (אגרות), תשמ"ח-1987 (להלן: **תקנות האגרות**) קובעת את חובת תשלום האגרה:

"המביא הליך לבית משפט ישלם עם הבאתו לראשונה, את האגרה הקבועה בתוספת, והוא כשאין הוראה אחרת בכל דין".

7. בהקשר לערעורי מס, וביניהם ערעור מע"מ הנדון, נשאלת השאלה, לפי איזה פרט בתוספת לתקנות האגרות ייקבע סכום האגרה לתשלום?
אם לפי פרט 17 בתוספת שעניינו **"ערעור אחר או ערר"** בבית המשפט המחוזי, תעמוד האגרה על סכום של 896 ש"ח.
אם לפי פרט 21 בתוספת שעניינו **"ערעור מנהלי"** בבית משפט לעניינים מנהליים, תעמוד האגרה על סכום של 1,389 ש"ח.

8. נפקות השאלה המוצגת לעיל אינה רק לעניין סכום האגרה שיש לשלם בעת הגשת הערעור אלא גם לעניין **החזר האגרה**, ככל שמגיע החזר בנסיבות המתאימות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2016

ע"מ 11875-08-16 ציביאק נ' מע"מ תל אביב

9. תקנה 6(ב) לתקנות האגרות קובעת שאם הסתיים הליך לפני שהסתיימה ישיבת קדם המשפט השלישית, למשל אם ההליך נגמר בפשרה (או בוטל או נמחק), ינוכה מהאגרה ששולמה סכום הנקוב בפרט 34 או בפרט 35 בתוספת לתקנות ויתרת האגרה תוחזר בתוספת הפרשי הצמדה (כאמור בתקנה 17 לתקנות האגרות). הסכום הנקוב בפרט 35, הוא הרלוונטי לענייננו, קובע "סכום לניכוי בבית משפט מחוזי" העומד על 1,200 ש"ח.

10. יוצא, אם כך, שאם יסווג ההליך הנדון כ"ערעור אחר" לפי פרט 17 בתוספת, לא תהא יתרת אגרה להשבה שכן סכום האגרה (896 ש"ח) בניכוי הסכום הנקוב בפרט 35 בתוספת (1,200 ש"ח) לא מותיר כל אגרה להחזר.

11. לעומת זאת, אם יסווג ההליך הנדון כ"ערעור מנהלי" לפי פרט 21 בתוספת, לא תהא תחולה לתקנה 6(ב) לתקנות האגרות משום שעל "ערעור מנהלי" חלה תקנה אחרת, היא תקנה 15, ותקנה זו קובעת סכום ניכוי שונה מהאגרה לצורך חישוב יתרת האגרה המגיעה בהחזר.

תקנה 15 מפנה לפרט 33 בתוספת שבו נקוב סכום ניכוי של 494 ש"ח בלבד כך שלפי תקנה 15 תהא קיימת יתרת אגרה להחזר בסכום ההפרש שבין 896 ש"ח (סכום האגרה ששולם) לבין הניכוי (494 ש"ח).

12. בעניין עמ"ה 717/05 אבו עיד אחמד נ' פקיד שומה נצרת הורה בית המשפט על החזר אגרה לפי תקנה 15 וקבע כך:

"לגזירות, בהסתמך על תקנה 15(א) לתקנות בית משפט (אגרות), תשמ"ח-1987, ומאחר שהתיק הסתיים בהסדר, עוד קודם לדיון הראשון, אני מורה על החזרת האגרה כמתחייב בתקנה הנ"ל, בניכוי הסכום המתחייב עפ"י הסיפא של אותה תקנה".

13. אלא שנראה, בכבוד הראוי, כי טעות נפלה בידי בית המשפט בעניין הנ"ל שכן תקנה 15 לתקנות האגרות אינה רלוונטית לענייננו.

14. אכן, ניתן היה לטעון כי ההליך שבפנינו הוא במהותו "ערעור" על שומת המס שערך המשיב ולכן יש מקום להעדיף את תחולתה של תקנה 15 - העוסקת בהחזר אגרה בנסיבות של ערעורים (למשל, תקנה 15 חלה על פרט 16 העוסק בערעור על פסק דין של בית משפט שלום, על פרט 21 שעניינו ערעור מנהלי ועל פרט 27 שעניינו ערעור על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2016

ע"מ 11875-08-16 ציביאק נ' מע"מ תל אביב

פסק דין של בית משפט מחוזי) - על פני תקנה 6(ב) לתקנות האגרות העוסקת באגרה ב"תביעה לסכום קצוב".

15. אולם, לטעמי, אין לקבל טענה זו.

"ערעור מנהלי" מוגדר בסעיף 5(2) לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000 כערעור המנוי בתוספת השנייה לחוק. עיון בתוספת השנייה מלמד כי לא מופיע בה ערעור על החלטת מנהל מע"מ (או מס הכנסה). יתירה מכך, תקנות סדרי הדין בערעור מע"מ קובעות בתקנה 2(א) באופן מפורש כי ערעור על החלטת המנהל תהא לבית המשפט המחוזי ולא נקבע בהן כי בית משפט לעניינים מנהליים ידון בו.

לאור אמירתו הברורה של הדין בעניין זה יש לקבוע כי תקנה 15 לתקנות האגרות אינה רלוונטית לחישוב יתרת האגרה המגיעה בהחזר בנסיבות של פשרה בערעור מס.

16. יצוין כי אף המערער שילם אגרה בסכום המופחת של 896 ש"ח, המתאים ל"ערעור אחר" בבית המשפט המחוזי ולא אגרה בסכום הגבוה של 1,389 ש"ח המתאים ל"ערעור מנהלי". משכך, הוא אינו רשאי לטעון להיפוכם של דברים לצורך החזר האגרה לו הוא טוען.

17. אבקש להעיר, באמרת אגב, כי ספק בעיניי אם נכון להחיל את תקנה 6 לתקנות האגרות, העוסקת בקביעת אגרה לתביעה בסכום קצוב, על ערעור מס שכן קשה להלום כיצד ערעור מס נופל לגדר "תביעה לסכום קצוב".

לפי זאת, תקנה 6(ב) לתקנות האגרות לא חלה על ערעור מס כך, שלכאורה, אין זכאות להחזר אגרה בערעור מס, כלל וכלל.

ברם, לאור הדיון לעיל ממנו עולה כי, אף אם חלה תקנה 6(ב) לתקנות האגרות על ערעור מס, סכום הניכוי יהיה גבוה מסכום האגרה, הרי שמדובר בהערה תיאורטית בנסיבות דגן ואשאיר את ההכרעה בה לעת מצוא.

18. בכל הנוגע לבקשת המערער להחזר הוצאות – אינני רואה לקבלה.

המשיב הסביר בתגובתו לבקשה כי בחר לסיים את ההליך בפשרה משיקולי עלות-תועלת. בסופו של דבר, שומת המס לא התבטלה וגם המערער נדרש לשלם סכום מס נוסף מעבר לסכום המס עליו דיווח מלכתחילה.

תקנה 516(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 קובעת כי "בעל דין שטוען לעצמו, יראו אותו, לעניין הוצאות המשפט, כעד שהוזמן מטעמו בכל יום שהופיע למשפטו".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

26 דצמבר 2016

ע"מ 11875-08-16 ציביאק נ' מע"מ תל אביב

לאור העובדה שההליך הסתיים עוד בטרם החל המשפט, לא זכאי המערער להוצאות משפט.

19. בשולי הדברים אציין כי המערער, שלא היה מיוצג על ידי עורך-דין, טען טענותיו בכתב בטוב טעם ובכישרון אך, לצערי, אין בידי לקבל את בקשתו, לאור הטעמים שפורטו לעיל.

סוף דבר

בקשת המערער להחזר האגרה ותשלום הוצאות נדחית.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ז, 26 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

יarden סרוסי, שופטת